

РЕШЕНИЕ

№ 7169

гр. София, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 17.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6015** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.68л от Закон за защита на потребителите.

Образувано е по жалба на „К. България ЕООД енд Ко“ КД срещу Заповед № 571/31.05.2023г. на председателя на Комисия за защита на потребителите, с която е забранено на дружеството да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика, а именно да предоставя невярна информация за произхода на стоката (вкл. на свинско каре без кост и свински бут без кост) чрез етикет, поставен в близост до нея в магазин „К. – Я.“, в [населено място], находящ се на [улица], както и в другите стопанисвани магазини от търговеца, осъществявайки състава на заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68в от ЗЗП.

Жалбоподателят поддържа, че заповедта е неправилна и необоснована. Поддържа, че не съответства на изискванията за форма и мотивираност на административния акт и е постановена без да се изследват всички относими обстоятелства. Дори и да е било налице констатираното несъответствие, то е незначително, касае дейността само на един обект и незабавно са предприети действия за отстраняването му. В тази връзка твърди, че не се обосновава налагане на забрана за използване на заблуждаваща неоялна търговска практика, а длъжностните лица са могли да дадат предписания за отстраняване на несъответствието. По тези съображения прави искане за отмяна на заповедта.

Ответникът по жалбата - председателят на Комисията за защита на потребителите, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема следното от фактическа:

С обжалвания административен акт, на жалбоподателя – търговец, стопанисващ магазин „К. – Я.“, в [населено място], находящ се на [улица], е наложена по реда на чл.68л от ЗЗП забрана за прилагане на нелоялна търговска практика. Председателят на КЗП е предприел мярката по повод постъпили данни от проверка извършена в изпълнение на план програма за дейността на КЗП.

Във връзка с програмата на 03.05.2023г. длъжностни лица на КЗП РД Р., съвместно с длъжностни лица на ОБДХ-Р., са извършили проверка на магазин „К. – Я.“, в [населено място], резултатите от която са отразени в Констативен протокол № К-2734119 от 03.05.2023г., приложен по делото. Отражено е, че търговецът предлага за продажба в търговска зала „свинско каре без кост“ и „свински бут без кост“, в близост до които е поставен търговски етикет с информация за произход и продажна цена в лева, съответно: свинско каре без кост /Страна на произход: България/Д. ЕООД [населено място] 0405011 EU/11.99 лв./кг.; свински котлет нарязан /Страна на произход: България/Д. ЕООД [населено място] 0405011 EU/11.99 лв./кг. Изискани са документи за произход на стоките, като на проверяващите лица са представени копия от складови разписки за доставените продукти. От тях е видно, че са доставени стоки по партида L04-3001 св. бут без кост и L04-3030 св. котлет нарязан, с изписана на български език информация – отгледано в Б.; заклано в Б., производител: Д. ЕООД BG0405011.

Тези обстоятелства – че поставените етикети пред продуктите - „свинско каре без кост“ и „свински бут без кост“ (приложени по делото) съдържат указание за произход – България, а съгласно документите за получената доставка, произхода на месото е Б., не се оспорват в процеса.

Така събраните данни са обсъдени на заседание на КЗП, за което е изготвен приложеният по делото Протокол № 18 от 18.05.2023г. В протокола е обективизирано взетото на заседанието решение по т.23, че „К. България ЕООД енд Ко“ КД прилага нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗП, при продажбата на свинско каре без кост и свински бут без кост, като предоставя невярна информация за произхода на стоката. Въз основа на решението председателят на КЗП е издал оспорената в настоящото производство Заповед № 571/31.05.2023г., с която на основание чл.68л, ал.1 ЗЗП е забранил прилагането на търговската практика.

В съдебното производство не се представиха различни доказателства от събраните пред административния орган.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

Оспореният акт е издаден в изискваната от закона писмена форма и съдържа реквизитите по чл.59, ал.2 АПК, като ясно са посочени фактическите и правни основания за издаване на заповедта. Актът е издаден от компетентен орган – председателят на КЗП съгласно 68л, ал.1 КЗП, при спазване на административнопроизводствените правила. Заповедта е издадена въз основа на решение на КЗП от 18.05.2023г., като са обсъдени всички относими за случая обстоятелства и събраните данни в хода на проверката. В хода на административното производство, не се установява допуснато нарушение, което да е ограничило правото на защита на жалбоподателя. Той е имал възможност да релевира всичките си възражения в съдебното производство, в това число и да направи доказателствените си искания, като не се установява в административното производство да е преклудирана възможност за събиране на доказателство за конкретен относим за делото факт.

По възражението, че не са били налице материалноправните предпоставки за издаване на заповедта по чл.68л, ал.1 ЗЗП, съдът намира следното:

Императивната разпоредба на чл. 68в ЗЗП забранява използването на нелоялни търговски практики. Съгласно разпоредбата на чл.68г, ал.1 ЗЗП, търговска практика от страна на търговец към потребител е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когато засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. Нормата на чл. 68г, ал. 4 от ЗЗП посочва, че нелоялни са и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к. В случая прилаганата от жалбоподателя търговска практика е квалифицирана като нелоялна заблуждаваща търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал.1, предл.1 от ЗЗП – съдържаща невярна информация, поради което е подвеждаща за средния потребител и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Съгласно § 13, т. 23 ДР на ЗЗП "Търговска практика" е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите.

По делото е безспорно, че жалбоподателят е търговец по смисъла на § 13, т. 2 от ЗЗП, който в стопанисвания от него магазин „К. – Я.“, в [населено място], осъществява дейност представляваща „Търговска практика“ по смисъла на § 13, т. 23 ДР на ЗЗП. В тази връзка, за да е изпълнен фактическият състав на заблуждаващата търговска практика по смисъла на чл. 68д, ал.1, предл.1 от ЗЗП е необходимо: 1.) да е налице търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; 2). Тази търговска практика да съдържа невярна информация, която да е подвеждаща; 3). Тази търговска практика да има за резултат или да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което потребителят не би взел без използването на търговската практика. В конкретния случай е налице търговска практика свързана с предлагането на конкретни стоки – свинско каре без кост и свински бут без кост. Органът е приел, че търговската практика съдържа невярна информация относно основните характеристики на стоката – нейният географски произход.

Не е спорно, а и от обсъдените по-горе писмени доказателства е видно, че продуктите

са предлагани, чрез етикети поставени пред тях с посочена страна на произход – България. Информацията за географския произход на стоката е невярна – това обстоятелство се установява от приетите като писмени доказателства стокови разписки за доставени стоки, както и не се оспорва от жалбоподателя. По време на проверката е присъствал представител на жалбоподателя – управителят на магазина, който е подписал констативния протокол съдържащ констатациите за реалния географски произход на месото, без да е имал възражения.

Горното мотивира извода на съда, че така осъществената от търговеца търговска практика – чрез поставяне на етикет на предлаганата стока в стопанисвания от него магазин, съдържа невярна информация за основна характеристика на продукта – неговият географски произход по отношение на държавата. Така представената невярна информация – че месото е с произход от България, категорично има за резултат вземането на търговско решение от потребителя да закупи посочения продукт, доколкото се касае за предлаган пресен продукт и без съмнение отдалечеността на произхода му влияе съществено на преценката на потребителя дали да закупи пресен продукт от България или от Б.. По тези съображения и съдът намира, че са налице всички елементи на фактическия състав за приложена заблуждаваща търговска практика от страна на жалбоподателя – търговец.

Наложена мярка съответства на целите на закона. С прилагането на принудителната административна мярка се цели преустановяване на противоправното поведение на адресата и обезпечаване положителните действия на субекта на правоотношението за в бъдеще., т. е. приложената ПАМ има както преустановителна, така и превантивна функция.

Предвид гореизложеното съдът намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По отговорността на страните за разноски:

При този изход на делото право на разноски на основание чл.143, ал.3 АПК има ответникът, като следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК и чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на „К. България ЕООД енд Ко“ КД срещу Заповед № 571/31.05.2023г. на председателя на Комисия за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „К. България ЕООД енд Ко“ КД с ЕИК[ЕИК] да заплати на основание чл.143, ал.3 АПК на Комисия за защита на потребителите сумата от 100 лева – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: